

Andrzej Wróblewski: Recto / Verso. 1948–1949, 1956–1957

Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie

12 lutego – 17 maja 2015

Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia, Madryt

17 listopada 2015 – 28 lutego 2016

Andrzej Wróblewski (1927-1957) jest niewątpliwie jednym z najważniejszych polskich artystów XX wieku. To z jednej strony malarz zaangażowany w socrealizm, a z drugiej - autor eksperymentów formalnych z pogranicza abstrakcji i twórca niezwykle sugestywnej wizji wojny i degradacji człowieka. Jego bogata i niezwykle zróżnicowana twórczość powstała w bardzo krótkim czasie, w bardzo niespokojnych czasach.

Wystawa "Andrzej Wróblewski: Recto / Verso. 1948-1949, 1956-1957" skupia się na dwóch momentach jego twórczości: na samym jej początku, kiedy artysta wymyśla dopiero swój język malarski (1948-1949) i na samym jej końcu, kiedy, po okresie wiary i dobrowolnego podporządkowania się wytycznym stalinowskiego socrealizmu, próbuje on określić się na nowo: zacząć od nowa jeszcze raz (1956–1957). Oba te momenty połączone są w twórczości Wróblewskiego (tak pod względem tematu jak i formy) poprzez wyjątkowe podejście do wpisywania się tak w nowoczesność, jak w awangardę, a liczne dwustronne obrazy i prace na papierze tworzone w tym czasie są materialnym znakiem jego rozdarcia pomiędzy politycznym zaangażowaniem a artystycznym eksperymentem.

Narracja wystawy została zbudowana w oparciu o dwustronne prace Andrzeja Wróblewskiego, które dotąd pokazywane były jednostronnie: prymat jednej z nich ustalany był decyzjami właścicieli obrazów i kuratorów. Jednak używanie przez artystę obu stron płótna czy papieru trudno uznać za przypadek, zbieg okoliczności, czy wybór czysto ekonomiczny. Uważne spojrzenie na te prace pozwala czytać dwustronność jako swoisty program twórczości Andrzeja Wróblewskiego: artysta każe się im uzupełniać, podważać i wzajemnie komplikować. Tego rodzaju współobecność dwóch najczęściej skrajnie innych (formalnie i treściowo) wypowiedzi to też przewrotny sposób stawiania widza przed wyborem preferowanej strony dzieła, uznając jednocześnie istnienie obu obrazów, będących dwoma problematami i dwoma rozwiązaniami. To również wyraz przekonania, że artysta jest aktywnym uczestnikiem rzeczywistości, a zadaniem

jego sztuki jest proponowanie tymczasowych rozwiązań. Bogaty wybór prac na papierze i jednostronnych płócien prezentowanych na wystawie dodatkowo rozwija i wzbogaca katalog motywów, kluczowych dla artysty w danym momencie twórczości. Wielowarstwowe rozdarcie tak materialnie obecne w sztuce Andrzeja Wróblewskiego staje się ucieleśnieniem filozoficznych pytań i artystycznych odpowiedzi zrodzonych po drugiej wojnie światowej. A bezkompromisowość w mierzeniu się z nie dającymi się pogodzić sprzecznościami czyni dzieło Andrzeja Wróblewskiego bardzo współczesnym.

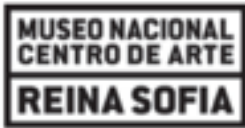
Wystawa jest pokłosiem seminarium badawczego i międzynarodowej konferencji, poświęconych Andrzejowi Wróblewskiemu i organizowanych w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie w 2012 i 2013 roku. Kuratorem tych wydarzeń oraz nadchodzącej wystawy jest Éric de Chassey, wybitny badacz malarstwa powojennego, dyrektor Akademii Francuskiej w Rzymie – Villa Medici (od 2009 roku) oraz profesor historii sztuki nowoczesnej w École Normale Supérieure w Lyonie. Éric de Chassey jest autorem wielu publikacji poświęconych europejskiej i amerykańskiej sztuce powojennej – badania, które zostały zebrane w przełomowej wystawie „STARTING FROM SCRATCH, as if painting had never existed before” („ZACZYNAJĄC OD ZERA, tak jakby malarstwo nigdy nie istniało”) zorganizowanej na przełomie 2008 i 2009 w Musée des Beaux-arts w Lyonie.

Współorganizatorem wystawy jest Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia (Muzeum Narodowe – Centrum Sztuki im. Królowej Zofii w Madrycie) przy współpracy z Fundacją Andrzeja Wróblewskiego i Instytutem Adama Mickiewicza.

Wystawie towarzyszy publikacja „Recto/Verso” pod redakcją Érica de Chassey'a i Marty Dziewańskiej.

kurator: Éric de Chassey
współpraca kuratorska: Marta Dziewańska
kuratorka części archiwalnej: Dorota Jarecka
asystent: Szymon Maliborski
produkcja: Katarzyna Białach
projekt wystawy: Jakub Antosz, Marcin Kwietowicz, Grażyna Stawicka, Michał Ziętek
opracowanie graficzne: Błażej Pindor

Współorganizator:

Współpraca

Partner:

Mecenas Kolekcji Muzeum:

Opiekun prawny:

Opiekun medialny:

Patroni medialni:

